

SKIPET → BERGEN

PAAL J KAHRS ARKITEKTER AS, HOLON ARKITEKTUR AS

Prosjektansvarlig → Beata Brzoza, interiørarkitekt MNIL

KREDITERING → SIDE 173

Det lukter tre med en gang man kommer inn i Skipet. «Corpitality» er et begrep brukt i forbindelse med space fusion. Det er en blanding av formspråk typisk for næringsbygg (eng. corporate) og hotellbygg (eng. hospitality).

Alkovenene skal være et godt sted å jobbe i. Kortreiste møbler fra Fora Form.

Miljøambisjoner

HOLON Arkitektur AS var sammen med **Paal J Kahrs Arkitekter AS** arkitekt og **interiørarkitekt** av **Skipet – første og største næringsbygget i Bergen som oppføres i massivtre. Det ligger ved Danmarks plass i Bergen og grenser til Verftsplassen og småbåthavnen. Byggets arkitektur og navn spiller på plasseringen i et gammelt skipsverftsområde – Bergen Mekaniske Verksted hadde sin base i Solheimsviken, og skip lå til kai her for lessing og lossing av koks.**

Arkitektene begynte å arbeide med prosjektet i 2016. Deres kunde, GC Rieber, var klar over at utviklingen av bærekraftige bygg handler om å ta mange bevisste valg på et tidlig stadium. Det har vært et tett samarbeid mellom alle faggrupper gjennom hele prosessen, og

de har vært involvert siden skissestadiet. I tillegg til arkitekturprosjektering, har de hatt ansvar for interiørarkitektur i Skipets fellesarealer, designkonsept og overflatevalg i bygget. Koordinering av belysningsplaner mot synlige kanaler og utarbeiding av konsept for dekorbelysning var også blant deres oppgavene. Byggets to leietakere, BKK og Norwegian Hull Club, brukte egne interiørarkitekter i sine kontorarealer. Den største utfordringen var å koordinere mange ulike tresorter og oppnå et helhetlig uttrykk. Fargenyanser på parkett i hvitpigmentert ask, spilehimling i furu, nanoporerte akustiske plater i naturask, og synlig massivtre i gran ble nøyaktig vurdert mot hverandre. Spesiellagde møbler i resepsjonsområdet og i kantinen er utført i varmebehandlet ask. Dette skaper en spennende kontrast

mot de dominerende, lyse overflatene. Også dører i innvendige glassfasader og trappeneser er laget i varmebehandlet ask. Treoverflater bidrar til et sunt innemiljø – allerede i inngangspartiet kan man kjenne en beroligende duft. Interiøret oppleves som varmt og inviterende. Det er minimalt med gips, og man prøvde å synliggjøre massivtre i størst mulig grad. Store åpninger i himlingen som eksponerer tredekke er belyst med armaturer fra Modular – målet var å gjøre dem til store, lysende elementer. Det er benyttet svarte, innfelte armaturer i spilehimlingen. Nedhengte lamper fra den samme kolleksjonen brukes i kontoretasjer. Gulvoverflate i fellesarealer er i hvitpigmentert ask. Ekspansjonsfuger er blitt et dekorativt element – de er plassert mellom massivtresøyler og lager diagonalt mønster i kantineområdet. Markering av trappeneser

Lyse treoverflater gir varme.
Dekket i massivtre er aksentuert med dekorbelysning.

er utført i varmebehandlet ask. Fargekonsept i kantinen skal ta igjen fargebruk på fasaden, og minne om solnedgang ved sjøen. Lyse- og mørkeblåtoner ble supplert med aksenter i dyp oransje. Kortreiste, skandinaviske møbler var et naturlig valg – bygget har høye miljøambisjoner, og det å satse på norske designprodukter var viktig for både interiørarkitekten og byggherren.

Resepsjon er et eksempel av «corpitality» – den skal være mer som en kafe i en hotelllobby, hvor man kan henvende seg for en god kopp kaffe og slå av en prat. Møbelet bak resepsjonsdisken ble derfor utformet som et elegant kjøkkenskap. Bygget har et høyt ambisjonsnivå på egenart og miljø, og er sertifisert med BREEAM Excellent. I kjelleren finner man batterilagring laget av gjenbrukte Nissan

Leaf-bilbatterier. På taket, dyrkes det sedum. Interiørarkitekt var ansvarlig for utarbeiding av BREEAM-dokumentasjon fra arkitektens side. Materialvalg, robuste løsninger, sunt innemiljø og tilgjengelighet sikres gjennom en rekke krav og minstestandarder som må bevises i en omfattende dokumentasjon. Det er en krevende, men lærerik prosess. Bygget har for eksempel fått krav til håndløper i to høyder, selv om det er bygget etter TEK 17. Dette fordi BREEAM manual nevner sjekklister fra TEK 10 som gjeldende dokumentasjon. Man har prøvd å argumentere seg vekk fra dette kravet: det er gjort en vurdering og sist revidert regelverk innser at det er tilstrekkelig med én håndløper; det fører til dobbel så stor bruk av materialer og ressurser. Revisor sto fast på sitt: de måtte forholde seg til manualen, og etablere håndløper

i to høyder. Miljøsertifiseringer er måten å måle bærekraft på, og kan være et utmerket verktøy hvis brukt riktig. Faren med sertifiseringer er at man følger manualer og ikke ser etter andre, kreative og bærekraftige løsninger. Etter å ha gjennomført fire BREEAM-prosjekter ser Holon Interiørarkitektur tydelig hvilke krav de ønsker å ta med inn i andre prosjekter, også de som ikke blir sertifisert. Det å jobbe med BREEAM har økt bevisstheten på mange områder, men de ser en god del mangler ved dette systemet. Den største blir nok uspesifisert tilnærming til sirkulær økonomi. Robuste og varige løsninger vektlegges, ja, men design for gjenbruk er fullstendig ignorert.